

Hermann Lembke

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hermannus Lembke/ I.U.D. & Cod. Professor. Ad Exequias Quas Infanti Mellitissimo Thomae Quistorpio, Parentes moestissimi, ad hodiernam mediam primam, in templo Jacobaeo paratas cupiunt. Omnes & Singulos Academiae Cives officiose ac peramanter invitat

Rostochii: Kilius, 1654

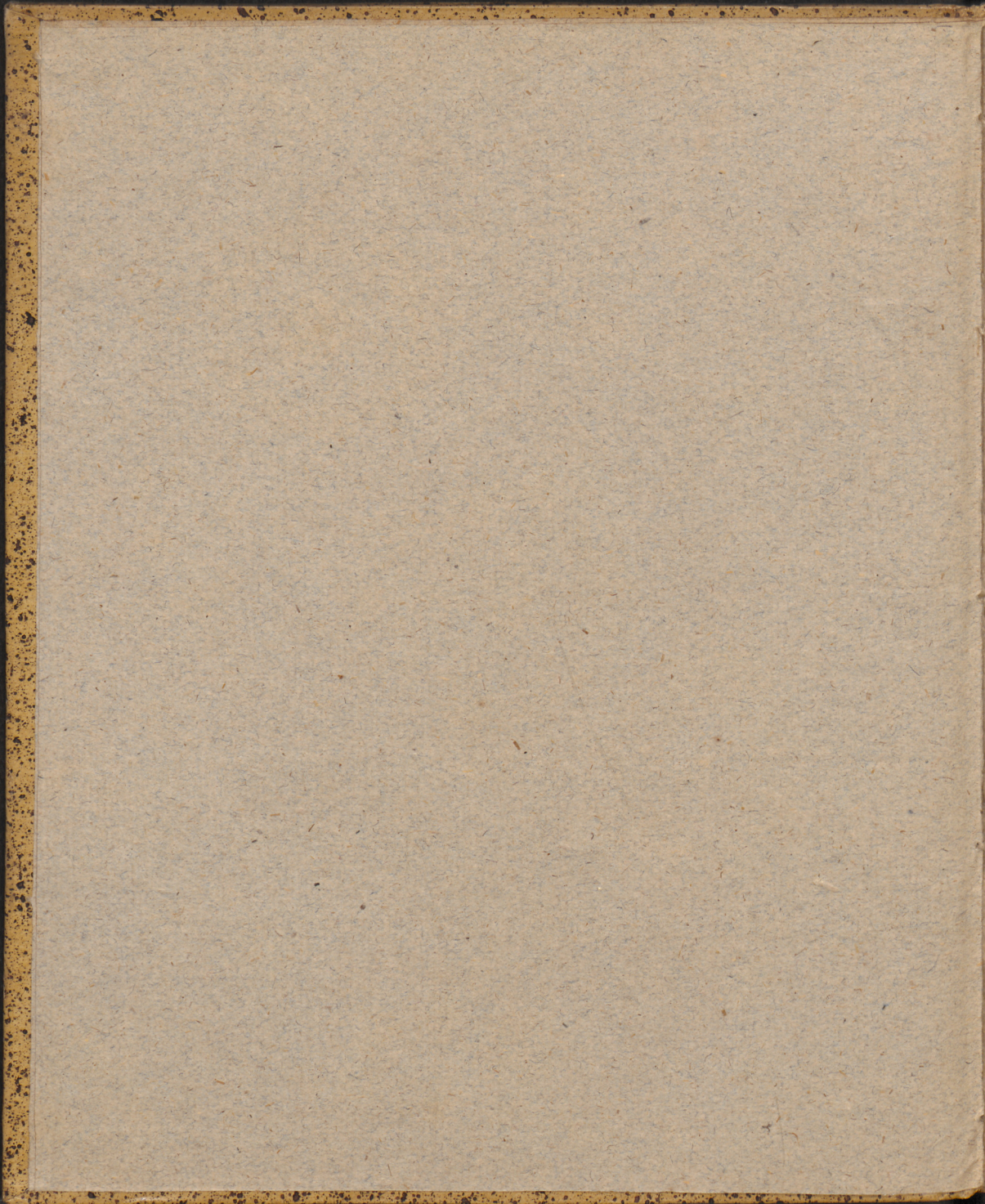
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776780484>

Druck Freier Zugang

Lembke, H.,
in
Th. Qvistorp.

Rostock. 1654.

PROGRAMMA

QVO

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HERMANNUS Lemble /

J. U. D. & Cod. Professor.

Ad Exequias

Quas

INFANTI MELLITISSIMO

THOMÆ
QVISTORPIO,

Parentes moestissimi, ad hodiernam
mediam primam, in templo Jacobæo
paratas cupiunt.

Omnes & Singulos Academia Civis officiosè
ac peramanter invitat.

1654

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

ANNO 1654.

Deplorandam vitæ
humanæ conditionem!
quam nihilominus stul-
tissimi mortales sat lon-
gam, sat prolixam sibi
imaginantur. O quàm cir-
cumcisa, quam brevis vita
mortalium! O quàm an-

gustis terminis, tantæ in Orbe multitudinis viva-
citas ipsa includitur, ut mihi non veniâ solùm,
verùm etiam laude dignæ videantur illæ regiæ
Xerxis lachrymæ, qui immensi olim exercitus
breve occasum deplorasse dicitur. Prudenter
Plato de Republ. lib. X. scripsit: *Quid magnum
brevis in tempore esse potest; nempe omne hoc tempus
à pueritiâ, etiam ad senectutis extremum, exiguum
quiddam est, ad universum. Imò verè nihil.* Sanè
si quis vitam hanc accuratius pensitet, instar
avium volantium ipsam præterire animadvertet,
nihilq; aliud esse, omnes vitæ hujus res, quàm
umbras, somnium, fœnum, imposturam, vide-
bit. Et si quis exoptet, animam per tot annos,
etiã si

etiam si naturā patiatur, per infinita temporum
spacia, tristissimo corporis retineri complexu,
quid obsecro juvat? Si etenim cuncta nostra
gaudia, si voluptates, & quæcunquē, in hac mun-
di universitate vel sollicitant aspectu, vel usu
blandiuntur, diligenter excutias, quid tota vita
erit, quā unicuique dies? ita ut verē, & Christianā
prudentiā SOPHOCLES in Trachiniis V. 950.
protulerit.

Quapropter si quis

Duos aut plures dies numerat,

*Stultus est, nihil enim est quod ad crastinum
spectet,*

Sed vide ne tibi hodiē aliquid ad versū veniat

Et hancce vitæ brevitatem, ad quam miseri
mortales educti sumus, nimis tempestivē exper-
tus est, scitissimus ac suavissimus puellus THO-
MAS QUISTORPIUS, qui ANNO M. DC. LII.
die 21. Decembris, Apost. D. THOMÆ SACRØ,
exordium suæ nativitatis auspicatus est, Hone-
stissimis & Clarissimis Parentibus: Patre videli-
cet, Viro admodum Reverendo, Excellentissi-
mo, Clarissimo, Dn. JOHANNES QUISTOR-
PIO, SS. Th. Doctore & Professore celeberrimo,
Pastore ad Aedem sacram Jacobeam dignis-
simo, Domino Collegæ, & Amico nostro ho-
noratissimo. Matre præclari stemmatis Schar-
fenbergiani, SOPHIA, & fœminei sexus deco-

A2

re,

conspiciuâ. Avo paterno, Viro plurimū Reveren-
do, Excellentissimo, Clarissimo, Dn. JOHANNE
QUISTORPIO, SS. Th. Doctore & Profes-
sore per Orbem celebratissimo, Venerandæ Fa-
cultatis Theologicæ Seniore, ac Rostochiensis-
um Superintendente gravissimo. Viro famæ
immortalis; quem plurimarum rerum cogni-
tio, summa prudentia, multorum annorum
experientia, in adversis fortitudo, prudens Ze-
lus & pietas, nunquam ex Academiæ Urbisq;
hujus pectoribus, dimoveri patientur. Aviâ
Paternâ, BARBARA DOMANNIA, Dn.
STEPHANI DOMANNI, JC. & Advocati
Osnoburgi celeberrimi, ac magni illius DO-
MANNI, Civitatum Anseaticarum Syndici fra-
tris, filiâ. Avo Materno, Viro Nobilissimo,
Amplissimo, Dn. NICOLAO SCHAR-
PFENBERGIO, J. U. Doctore, Consule Rei-
publicæ Rostochiensis gravissimo, & verissimo
in hac Urbe prudentiæ domicilio. Aviâ Mater-
nâ ANNA GULEN, Matronâ honestissimâ, ex
celeberrimâ KIRCHOVIORUM familiâ,
oriundâ. Mox, per sacræ regenerationis lava-
crum, JESU CHRISTO, ejusq; membris inser-
tus, non obscura integritatis, pietatis, aliarumq;
virtutum indicia, luculentissimè declarabat;
egregiusq; ac magnis spebus, parentum dile-
ctissi-

Cisissimorum animos, continuò recreabat. Sed,
ah quam vario tenore fluunt res mortalium! O
quam brevi, quævis vitæ hujus gaudia, maximus
concomitatur mœror! O quam nihil est in re-
bus humanis, tam solidum, tam firmum, tam
stabile; in quod, & quidem spe & expectatione
humanâ velocius, fatorum iniquitas, mortisq;
vehementia, sævitiam suam non exerat. Vix
enim, hic delicatissimus puerulus, bienniò, con-
fortio nostro convixit, & ecce eundem, die S.
Thomæ sacro ante biennium natum, noctu, di-
em eidem D. Thomæ dicatum, subsequente, per
integrum semestre alvi profluvio laborantem,
eâquè ita debilitatum, ut nullis Medicorum, li-
cet saluberrimis remediis, pristino vigori resti-
tui potuerit, mors implacabilis, è numero viven-
tium sustulit; non secus, ac lasciva viatoris præ-
tereuntis manus, immaturum pomum decer-
pere consuevit. Qui (O insignia egregiæ, piissi-
mæq; indolis indicia) mox ante beatissimam,
ex hac vitâ brevissimâ migrationem; præeunte
sibi Parente amantissimo, balbutiens, ac sup-
plex oravit, *Hilff Gott allezeit Amen. Das
Blut Jesu Christi des Sohns Gottes/ machet
mich rein/ von allen Sünden.* Et in his sanctissi-
mis verbis, decessit è rebus caducis, & in altis-
simas illas ac illustrissimas beatorum sedes com-
migrat.

migravit, in quibus jam JESULI natalitia, in
cætu filiorum DEI, cum summâ voluptate ce-
lebrat, & ante Thronum AGNI DEI consistens,
ipsi Hymnum, cum omnibus sanctis beatissi-
misq; spiritibus occinit. O felicissimum Pueru-
lum hunc, longeq; nobis, qui per multos annos,
inter tot ærumnas, inter tot pericula humanum
cursum currimus. O fortunatissimū infantem, qui,
tenellis pedibus & lubricis poplitum internodiis,
quamvis nondū satis solidatis, ad cœlestem illam
Vitā; vitā nullo felicitatis termino circumscriptā
festinavit, & miser esse desit, dū nec esse incœpit.
Quod ipsum, Tu Reverende, Excellentissimè DN.
D. JOHANNES QUISTORPI, &c. simul cum
Tuâ integerrimâ Conjuge, piè ac diligenter per-
pendens, non invidet ingenti Tui Filioli, quan-
quam ad magna nati felicitati; illustri documen-
to, indolem christianæ Virtutis & constantiæ,
quā aliis svades, expromes; & non solum habe-
nas mœrori, ex præmature Filioli obitu contra-
cto injicies. verū etiam seriā gratulatione dona-
bis infantulum, quod & hunc Annum, M. DC.
LIV. in cœlo finiat, & novum Annum M. DC.
LV. in eodem cœlo, & inter beatos cœlites au-
spicetur. Et sepositā paternā tristitiā, cordiculus
lætaberis, quod Filiolus Tuus, in ipso jam æter-
nitatis sinu conquiescat, & inanes infra sese cura-
ras

ras hominum contemnat; gaudebis animitus,
quod ad tam fidam stationem appulerit, qui vix
in hoc periculoso mundi mari, biennium naviga-
vit; quod devicto hoste tam atroce, victoriâ adeo
gloriosâ potitus sit, qui nondum fortiter milita-
re didicerat; quod relictâ terrâ, cœlum pro domi-
cilio nanciscatur, qui vix per duos annos, in illâ
fuit peregrinatus.

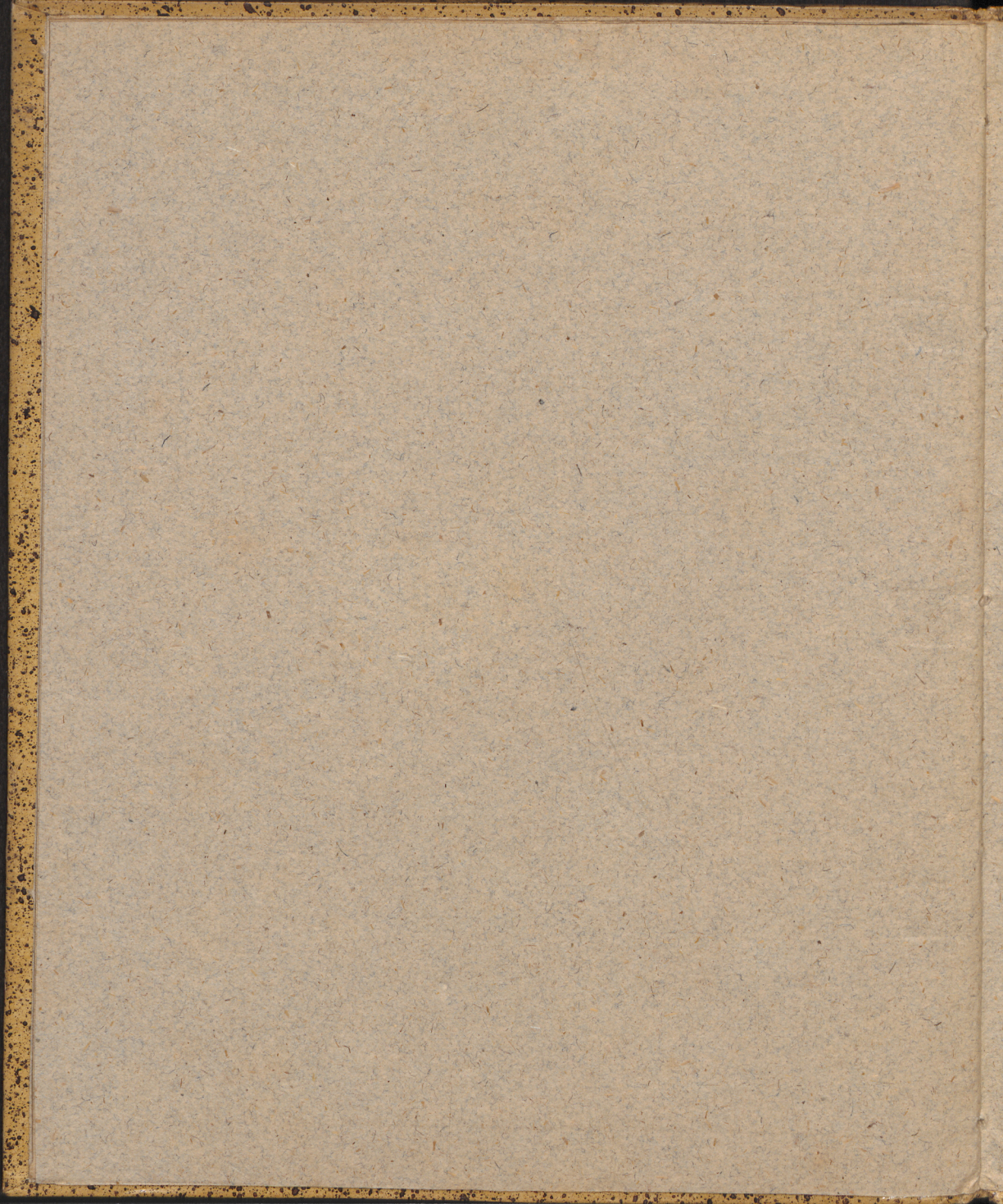
Cujus exanime Corpus, cum hodierno die
Solis, Magni diēi I N C A R N T I O N I S ¹⁶⁷²
profesto, ad horam mediam primam, matri ter-
ræ, à quâ originem primam traxit, reddi debeat,
Vos CIVES ACADEMIÆ, vestris titulis
honoratissimi, officiosè & amanter invito, ut illud
comitari, ac supremum eidem humanitatis offi-
cium, prælenti ac frequenti comitatu exhibere
non dedignemini. Date id Præclarissimo ejus Pa-
renti, Collegæq; nostro dilectissimo. Date matri
probissimæ, intensissimè secessum tam elegantis
puelluli deflenti. Date, tum Quistorpianæ, tum
Scharpfenbergianæ Profapiæ, utriq; de literis ac
de literatis meritissimæ: Et quia tam luctuo-
sum casum, lugere quidem, sed nō emendare, aut
tollere potestis, convertite animos ad supre-
mum Numen Cœleste, atq; ab eo unico, tantæ
calamitatis remedium ac solatium exposcite; ut
nempe ille solus, afflictissimos, infantuli defuncti
paren-

parentes efficaci consolatione érigat, medicinamq; ac levamentum ægritudinis hujus, clementissimè largiatur. Ad extremum, Vos ipsi, propriam etiam vitam cogitate; & exemplo beatissimi hujus infantis, nihil aliud vitam hanc esse existimate quàm ejusmodi lusum, ut cum non simus, nascamur, dum nati sumus, rursus dissolvamur; nihil aliud esse arbitremini, quàm insomnium minimè consistens, quàm spectrum quoddam, quod teneri non potest, quàm navim in mari, vestigium non habentem; quàm deniq; pulverem, vaporem, rorem matutinum, florem suo tempore nascentem, & suo tempore marcescentem P. P. Rostochii, sub Sigillo Universitatis, die 24. Decembr. Anno

1654.

*Conventus fiet, in aede D. Jacobo sacrâ, Ad horam
mediam primam.*

ras hominum contemnat; gau-
quod ad tam fidam stationem ap-
in hoc periculoso mundi mari, b-
vit; quod devicto hoste tam atro-
gloriosâ potitus sit, qui nondum
re didicerat; quod relictâ terrâ, co-
cilio nanciscatur, qui vix per du-
fuit peregrinatus.

Cujus exanime Corpus, cu-
Solis, Magni diè I N C A R N T
profesto, ad horam mediam prin-
ræ, â quâ originem primam traxi-
Vos CIVES ACADEMIÆ,
honoratissimi, officiosè & amante
comitari, ac supremum eidem hu-
cium, prælenti ac frequenti com-
non dedignemini. Date id Præcla-
renti, Collegæq; nostro dilectissim
probissimæ, intensissimè secessun-
puelluli deflenti, Date, tum Qui
Scharpfenbergianæ Profapiæ, utri-
de literatis meritissimæ: Et qu
sum casum, lugere quidem, sed nō
tollere potestis, convertite an-
mum Numen Cœleste, atq; ab eo
calamitatis remedium ac solatium
nempè ille solus, afflictissimos, in fa-

amicus,
qui vix
naviga-
adeo
nilira-
domi-
in illâ
no die
ræ 1678
ri ter-
beat,
itulis
illud
s offi-
libere
is Pa-
natri
antis
tum
is ac
tuo-
e, aut
pre-
intæ
; ut
ncti
ren-